

ת"פ 67924/10/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עידן בן שאולי חלווני

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ב תמוז תש"פ
14 יולי 2020

ת"פ 67924-10-18 מדינת ישראל נ' חלווני
תיק חיצוני: 337344/2018

לפני המאשימה
כב' השופט רון סולקין
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י עו"ד אסיל אמון קאסם ומתמחה
שיר ביטון
נגד
הנאשם
עידן בן שאולי חלווני ע"י ב"כ עו"ד רן אבינועם

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כלדקמן:

- נסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 בניגוד לסעיף 3(א)(6)(א) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (מספר עבירות);
- נסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בניגוד לסעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3), ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (מספר עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, בין התאריכים 14.05.18 - 23.08.18, התכתב באתרי שיחוח (צ'אט) וכן ניהל שיחות וידאו באמצעות אפליקציות שונות, עם סוכנת משטרתית, שנחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים.

במסגרת השיחות הללו, הציג הנאשם עצמו כבן 22 (הנאשם יליד 1986), בכינויים שונים, כשהסוכנת הודיעה לו, שהיא בת 13.

בתאריך 14.05.2018 עברו השניים מאתר השיחוח לשיחת וידאו, במהלכה עמד הנאשם עירום, חשף את איבר מינו מול המצלמה וביצע אקט מיני בעצמו עד אשר הגיע לפורקן.

בנוסף, הציע הנאשם, תוך כדי השיחה ותוך כדי שמבצע בעצמו את האקט המיני, הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני ובין היתר: "איזה סקסית את מאמי"; "תני לי נשיקה"; "בא לך ללקק"; "את רוצה לראות אותי משפריץ עליך" וכהנה

עמוד 1

וכהנה.

בתאריך 21.05.18, קיים הנאשם שיחת וידאו נוספת, במהלכה, שכב במיטתו, חשף את איבר מינו תוך שמבצע בעצמו אקט מיני עד אשר הגיע לפורקן.

במהלך שיחת הוידאו, הציע הנאשם לסוכנת, שוב הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי, בדומה להצעות שהיו בשיחה הקודמת.

בתאריך 10.07.18, קיים הנאשם שיחת וידאו נוספת, במהלכה שכב במיטתו, חשף את איבר מינו וביצע בעצמו אקט מיני תוך שימוש בקרם לחות.

המקביל, הציע לסוכנת שוב, הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני.

בהמשך אותו ביום, חייג לטלפון הנייד של הסוכנת וגם בשיחה זו הציעה לה הצעות חוזרות ונשנות, בין היתר "כל כך בא לי עליך"; "איך בא לי לנשק אותך"; "אף פעם לא ראית שבלול - איך הוא גדול באמת" כשהוא מתכוון לאיבר מינו.

הנאשם בחר להודות בכתב האישום כפי שהוא, והופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים וכן למרכז למסוכנות מינית. כן הופנה לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הדין נדחה מעת לעת על מנת לאפשר לצורך השלמת הערכת עניינו של הנאשם שירות המבחן למבוגרים.

פרשת העונש נשמעה ביום 28.01.20, אך מועד שימוע גזר הדין נדחה בשל מצב החירום המיוחד שהוכרז בעקבות מגפת ה"קורונה".

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לעונש בעניינו של הנאשם.

ההגנה הגישה ראיות לעונש כדלקמן:

· אישור על השתלבות הנאשם בהליך טיפולי פרטי, אצל עו"ס פסיכותרפיסט ומטפל ייעודי ומורשה לעברייני מין,

עמוד 2

מר אלון מרגלית (נ/1) בהתאם לאישור שהוגש, פנה הנאשם למרכז המנוהל על ידי העו"ס האמור ולאחר ראיון קליטה החל השתלב בטיפול ייעודי;

- אישור על תוכן תעודת הערכה לחייל המשתחרר משירות סדיר (נ/2), ממנו עולה, כי הנאשם סיים שירות חובה מלא בהתנהגות טובה, כשהוערך על ידי מפקדיו כשקט, הגון, ממושמע, עצמאי, מתמיד בתפקידו, מקובל על חבריו.
- עוד הוצגה לבית המשפט תעודה על הכשרה מקצועית בתחום ספרות גברים (הוחזרה לידי ההגנה).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 33, רווק, בן למשפחה מסורתית.

בגיל חטיבת הביניים שולב הנאשם במסגרת פנימית מאחר והתקשה לשמור על יציבות במסגרת הלימודים.

לאחר לימודי חטיבת הביניים בפנימיה - שב לבית הוריו והשלים לימודיו התיכוניים בבית ספר מקצועי בלא שרכש תעודת מקצוע.

הנאשם שירת בצה"ל כמאבטח מתקנים.

לאחר שחרורו, התחזק באמונתו ועבר ללמוד בישיבה וכולל עד הגיעו לגיל 30.

הנאשם התקשה להתמיד במסגרות תעסוקתיות, עבד לרוב בעבודות מזדמנות והעביר זמנו בשינה, בכולל או עם חברים, תוך שחווה תחושות שעמום וריקנות.

הנאשם סיפר, כי בהיותו בן 17 שנים התנסה בשימוש בסמים ובתקופות שונות אף השתמש באלכוהול, לאחר שימוש באלכוהול נהג להטריד נשים בטלפון.

הנאשם נהג לצרוך שירותי מין בתשלום ולצפות בתכנים פורנוגרפיים.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי פרטי (כמפורט לעיל) בו הפגין מוטיבציה רבה.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי גרם לנאשם טלטלה בחייו ומהווה עבורו גורם מרתיע.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמחזיק בערכים נורמטיביים, אך מיומנויותיו הרגשיות והבין אישיות מצומצמות והוא בעל דימוי עצמי ירוד; עולם רגשי דל וקושי בהבעת רגשות.

הגלישה באינטרנט הייתה בגדר מענה לצרכיו מבלי לאיים על מציאותו ועל דימויו הגברי המעורער.

שירות המבחן התרשם מקיומן של עיוותי חשיבה רבים, לרבות סביב דפוסיו המיניים.

הנאשם אמנם הביע חרטה אך רואה בעצמו באופן קרבני.

שירות המבחן מצא כי לנאשם נזקקות טיפוליות ולשם כך - נדחה הדיון והוזמן תסקיר משלים.

על אף שהנאשם סירב להשתלב בהליך הטיפול שהומלץ על ידי שירות המבחן, והשתלב במסגרת פרטית, בסופו של דבר, התרשם שירות המבחן, שהנאשם מביע מוטיבציה פנימית יותר מבעבר להשתלב בטיפול; כי נתרם מהטיפול ומפיק תועלת ממנו.

שירות המבחן התרשם, כי המשך השתלבותו בהליך הטיפול עשויה להפחית מהסיכון להישנות עבירות בעתיד.

בסיומו של התסקיר, בא שירות המבחן בהמלצה להסתפק בעונש מעצר קצר, שיאמר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס כספי והעמדת הנאשם במבחן למשך שנתיים ימים, במהלכם ימשיך בהליך הטיפול.

הערכת מסוכנות מינית

בעניינו של הנאשם הוגשו שתי חוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות מינית, האחת - בטרם השתלבותו בהליך הטיפול והשניה - לקראת המועד שנקבע למתן גזר הדין.

בהתאם להתרשמות הקלינית של בודק המסוכנות בחוות הדעת הראשונה, מחזיק הנאשם בערכים נורמטיביים ואינו בעל מאפיינים אנטי סוציאליים, אם כי משאבי התמודדותו דלים והוא מאמץ בחייו גישה נמנעת הבאה לידי ביטוי בהסתגרות ובהתבודדות.

הנאשם גילה קושי בתפקוד ובהתמדה במסגרות לימודיות ותעסוקתיות.

מיומנויותיו הבין אישיות והרגשיות מצומצמות מאוד והוא מתקשה לפתח קשרים בין אישיים.

בשל כך, היוותה הגלישה באינטרנט מענה לצרכיו, תוך בריחה למציאות חלופית במהלך אורח החיים הפסיבי אותו הוא מנהל.

מעריך המסוכנות התרשם, כי הנאשם פנה למי שנחזתה להיות קטינה בשל היותה בעבורו דמות בטוחה ולא מאיימת, ובה ראה אובייקט מיני העשוי להעניק לו חוויות של אהדה והערצה, שיהוו פיצוי לדימוי העצמי הגברי הפגוע שלו.

הנאשם הביע בושה וחרטה וניכר, כי ההליך המשפטי מהווה בעבורו גורם מרתיע.

בהערכת המסוכנות הראשונה - נמצא הנאשם כמי שרמת מסוכנותו לעתיד - בינונית.

בהערכת המסוכנות הנוספת, שהוגשה לאחר השתלבות הנאשם בטיפול, שבה מעריכת המסוכנות על עיקר הקביעות שבהערכה הקודמת, אך אף שההליך הטיפולי נמצא בתחילתו - התרשמה מעריכת המסוכנות, כי הנאשם רכש תובנות וכלים להתמודדות וכי ההליך הטיפולי מיטיב עמו.

עוד עשה הנאשם צעדים משמעותיים לקידום מצבו בחיים: למד וסיים קורס ספרות; החל לעבוד כמתלמד במספרות ואף חזר ללימודי התורה.

מעריכת המסוכנות לא התרשמה מקיומה של פתולוגיה אישיותית או סטייה מינית.

בעקבות ההשתלבות בהליך הטיפולי - הוערכה מחדש מסוכנותו המינית של הנאשם כבינונית - נמוכה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה בכתב (1/ת).

התביעה הדגישה את חומרת העבירות ואת הצורך להגן על קטינים וקטינות מפני ניצול חולשתם ופגיעותם היתירה.

התביעה טענה למתחם ענישה, שינוע בין 18 - 36 חודשים מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נוספים.

התביעה טענה, כי במקרה זה אין מקום לסטייה ממתחם העונש ההולם. עם זאת, עתרה לעונש בחלקו התחתון של המתחם, בצירוף מאסר על תנאי ממושך ומרתיע; קנס הולם; חילוט מכשיר הטלפון הנייד.

לעניין החילוט, אף הוגשו נימוקים בנפרד, כשהתביעה טענה, כי קיימת זיקה מובהקת בין מכשיר הטלפון הנייד לבין העבירות וכי החילוט יהווה רכיב עונשי, שיהיה בו כדי להעביר מסר מרתיע לעבריינים פוטנציאליים.

ההגנה טענה על פה.

ההגנה טענה, כי על בית המשפט לאפשר לנאשמים צעירים, שזו הסתבכותם הראשונה והם נטלו אחריות והשתלבו בהליכים טיפוליים - לשוב לחברה כאזרחים חיוניים ויצרניים.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה נמוך מזה המבוקש על ידי התביעה ונע בין 6 - 12 חודשים מאסר בפועל.

ההגנה טענה ארוכות בנוגע למשמעות ההליך הטיפולי הפרטי בו השתלב הנאשם.

ההגנה בקשה להתחשב בתקופה, בה שהה הנאשם במעצר ובתנאים מגבילים, בהיקף משתנה.

ההגנה עתרה להסתפק בעונש צופה פני עתיד ולחלופין לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים תוך חריגה לקולא ממתחם הענישה, מטעמי שיקום, והשתת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שהנאשם נמצא מתאים לרצותם.

בדברו האחרון של הנאשם, הביע הנאשם חרטה מעומק ליבו. סיפר על ההליך הטיפולי שעובר. סיפר, כי לומר בכולל ועובד כמתמחה במספרה.

דין והכרעה

המהפכה הדיגיטלית בעיצומה נתון העולם בימים אלה, שינתה לבלי הכר הדרך בה מתקשרים בני אדם אלה עם אלה.

בצלה של מהפיכה זו, הולכות ומתפתחות גם תופעות עברייניות, תוך ניצול הפלטפורמה של המרשתת והרשתות החברתיות, לרבות עבירות מין, ואף עבירות המופנות כנגד קטינים, אשר פעילים ברשת לא פחות - ואף יותר - מאחרים. המרשתת מקנה למשתמשים בה, לרבות לאותם קטינים, תחושת הגנה מזויפת, כאילו מי שמדברים עמו במרחב הווירטואלי, תמיד יותר במרחב זה, ולא יוכל להגיע אליהם בפועל.

ואולם, אפשרויות הפגיעה באחרים תוך שימוש במרחב זה, לא פחתו אלא דווקא התגברו - הן פגיעה במישור הנפשי, שאינו דורש מפגש פיסי בין הצדדים, והן פגיעה במישור הפיסי - גופני, תוך שהפוגע משתמש במרשתת וברשתות

החברתיות על מנת לשכנע את נפגע העבירה, או נפגעת העבירה, להיפגש.

בפסק הדין עפ"ג (מחוזי חיפה) 14738-03-10 **מדינת ישראל נ' קאופמן**, וערעור שכנגד, הרכב אב"ד כב' השופט ר' שפירא (להלן: "**פרשת קאופמן**") התייחס בית המשפט לתופעה זו, כדלקמן:

רשת האינטרנט שינתה, באופן מהותי ומשמעותי ביותר את היכולת ליצירת תקשורת בין בני האדם, דבר המציב בפני העושים שימוש במדיה, כר נרחב להתקשרויות, במגוון אפשרויות, למעשה - כמעט ללא גבול, כל זאת - תוך שמירה על אנונימיות, המאפשרת הסתרה מכוונת של זהותו האמיתית של המתקשר. פועל יוצא מכך הינה אפשרות קלה וזמינה ביותר להוליד שולל את הצד האחר לתקשורת זו, ע"י התחזות כאחר, כפי שנעשה במקרה אשר בפנינו, בו הנאשם, שהינו גבר כבן 46 שנים, הציג עצמו בפני הקטינה, כנער בן 15.

תכונות אלה של המדיה מקנות למתקשר, מטבע הדברים, גם תחושת הגנה ותחושת בטחון רבה (גם אם מדומה, במידה מסוימת) ומשכך, יוצרות הן פיתוי רב לעשות שימוש באינטרנט לביצוע מעשים כגון אלה.

העובדה שהדבר נעשה באמצעות רשת האינטרנט ולא, למשל, ברחוב, פנים אל פנים, אינה מפחיתה מחומרת המעשים וניתן אף לומר שבמידה מסוימת מגבירה עובדה זו את חומרת המעשים. זאת, בשל הנגישות, קלות הביצוע ושאר הנימוקים שנזכרו לעיל, כמו גם משום הפגיעות הרבה יותר אשר מספר כה רב של התקשרויות יוצר אצל הקרבנות הקטינות, אשר בכל פעם שהן נכנסות לאינטרנט, או משיבות לשיחת טלפון, הן מוצאות את הנאשם, הטרדותיו המיניות ואיומיו.

חובתו הראשונה של ביהמ"ש בהליך הפלילי, היא החובה להגן על הציבור, מקבלת משנה תוקף במקרים בהם מעשי העבירה מופנים נגד קטינים. במקרים כאלה - השיקול המרכזי הינו הגנה על הקטינים. זאת, לאור חולשתם של הקטינים והאפשרות המזומנת לעבריינים לנצל חולשה זו. חולשה זו באה לידי ביטוי במיוחד בעבירות מין, בין היתר בשל כך שהן מתבצעות, דרך כלל, בהסתר, בשל כך שחשיפתן והדיבור עליהן קשה על הציבור בכלל ועל קטינים בפרט.

התכלית החברתית והמוסרית ביסוד דיני העונשין היא להגן על הערכים שהחברה מבקשת להגן עליהם, ובראש ובראשונה על שלומם של הקטנים, חסרי הישע, על שלמות גופם ונפשם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהמעשים המבחילים ולהרתיע כאמור עבריינים פוטנציאליים אחרים (ראו ע"פ 2677/06 דלעיל; ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 18.12.2005); ע"פ 6214/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 10.5.1993); ע"פ 77/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 8.12.1992) - "ע"פ 4223/07 - פלוני נ' מדינת ישראל. (לא פורסם, [פורסם בנבו] 29.11.07) (סעיף 32 לפסה"ד).

בהחלטה בש"פ 2065/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** עמד בית המשפט העליון, כב' השופט י' עמית, על הסכנות האורבות כיום לילדים ולקטנים בפעילותם במרשתת (אינטרנט):

המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטריילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת, ומבלי לגלוש ל"פאניקה מוסרית" ולהרתעת-יתר.

חומרה יתירה לעבירות מין המתבצעות באמצעים אלקטרוניים נודעת בשל החדירה לביתם של נפגעי העבירה ולפרטיותם. וראו ע"פ. 2656/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, כב' השופטת ע' ארבל:

חדירה אל המרחב האינטרנטי הפרטי של הגולש בצד השני - בענייננו חדירה של המערער אל עולמן הפרטי של הקטניות.

בנוסף לחומרה עליה הצביע חברי בהקשר זה, אשר ציין כי בחדרים אלה רב הנסתר על הנגלה ומציאות החיים מלמדת שמתבצעות במרחב האינטרנטי עבירות, חשוב ליתן תשומת לב להיבט נוסף של חומרה, שגם אותו ציין חברי, הנובע מהעובדה שהקורבנות-הקטניות בענייננו שהו בביתן, בחדרן, במקום שאמור להיות מבצרן ומקום מבטחן, לשם הצליח המערער לחדור בתחבולות, לבצע את זממו, עבירות מין ועבירות סחיטה באיומים. המחשבה שילדים אינם מוגנים בביתם

קשה היא, ומסתבר ששם בחדרן בביתן תחת עינם הפקוחה של הוריהן, הצליח המערער להערים עליהן, לפגוע בהן ולגרום להן נזק שאת שיעורו קשה להעריך.

במציאות המודרנית, על פי רוב, עמלים שני ההורים לפרנסת המשפחה, כאשר ילדים, לרבות ילדים מתבגרים, שוהים לבדם בבית. לאור הנגישות לאמצעי התקשורת האלקטרוניים ולרשתות החברתיות, המאפשרות שיח עם מגוון אנשים אחרים במרחב הווירטואלי, על מערכת המשפט להרים חלקה בהגנה על הציבור, בכלל, ועל קטינים בפרט, מפני הסכנות האורבות במרחב זה, ולהרתיע עבריינים בכח, המבקשים להשתמש במרחב הווירטואלי כדי לפתות קטינים או קטינות ולפגוע בהם מינית, תוך ניצול תמימותם וחוסר נסיונם.

מתחם הענישה

לצורך קביעת מתחם הענישה, תובא, להלן, סקירה של פסיקה רלבנטית:

- בפסק הדין ע.פ. (מחוזי תל אביב) 7476/09 **חיים נ' מדינת ישראל** נדון מי שהתכתב עם תחקירנית ערוץ 10 במסרים מיניים וחשף עצמו לפני מצלמה לעונש **מאסר בן 3 חדשים בעבודות שירות** וכן ענשים נלווים. במקרה זה לא היה נסיון להיפגש עם הקטינה;
- בפסק הדין עפ"ג 17999-09-14 **הואשלה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הוקל עונשו של צעיר, אשר התכתב עם קטינה שטרם מלאו לה 12 שנים, באופן וירטואלי, תוך העברת תמונה פוגענית של איברי המין ואף ניסיון להיפגש עמה בעולם האמיתי, **ל-8 חדשי מאסר בפועל**, בתוספת עיצומים כספיים בסך כולל בן 25,000 ₪ לנפגעת העבירה. באותו מקרה, אישר בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, את מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום, אשר נע בין מספר חדשי מאסר בפועל ועד 24 חדשי מאסר בפועל;
- בפסק הדין ע.פ. 6703/13 **כהן נ' מדינת ישראל**, אושר **עונש מאסר בן 15 חדשים בפועל** וכן עיצומים כספיים שהוטל על מי שהתקשר עם קטינות, תוך הצגת עצמו כנער צעיר, העביר להן מסרים מיניים בוטים וביקש מהן לשלוח אליו תמונות עירום;
- בפסק הדין ע.פ. 2656 **פלוני נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט **עונש מאסר בן 24 חדשים** וכן פיצוי כספי בסך 25,000 ₪ שהוטל על נאשם אשר יצר קשר עם מספר קטינות דרך רשת האינטרנט, ניהל איתן התכתבויות בעלות אופי מיני, צילם אותן בעירום ואף ניסה לסחוט אותן תוך איום בפרסום התמונות אם לא יבצעו, לנוכח המצלמה, מעשים מיניים בגופן;
- בפסק הדין בפרשת **קאופמן** הנ"ל, הוחמר עונשו של מי שהתכתב ברשת חברתית עם קטינה כבת 13 שנים, ולאחר מכן המשיך להתכתב עם אביה אשר התחזה לאחותה הקטנה, תוך שהעביר מסרים בוטים בדבר רצונו לקיים עמה מפגש מיני, לעונש **מאסר בפועל בן 24 חדשי מאסר**, בצירוף עונשים נלווים של מאסר מותנה ועיצומים כספיים בסך כולל של 20,000 ₪, חלקם הארי - כפיצוי למשפחת המתלוננת;

• לאחרונה, ניתנו מספר פסקי דין על ידי ערכאת הערעור, בין היתר, עפ"ג 27720-12-19 מדינת ישראל נ' דה ליון (22.01.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 24914-10-19 מדינת ישראל נ' סתיו (12.02.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 49638-01-20 לוי נ' מדינת ישראל (18.06.20, פורסם במאגרים). בפסק הדין האחרון, הובא סיכום ממצה של התפתחות הפסיקה. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה הראוי בעבירות אלו בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל. קביעות אלה של בית המשפט המחוזי אושרו גם על ידי בית המשפט העליון (ראו רע"פ 1527/20).

עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי ככלל - ירוצה העונש במקרים מסוג זה בין כתלי בית האסורים, שכן במקרים מסוג זה - המדובר לא פעם בנאשמים בעלי מאפיינים נורמטיביים, והצורך להגן על שלומם הנפשי והפיסי של נפגעי העבירה הפוטנציאליים - קטינים וקטינות - מחייב השתת ענישה מחמירה.

כהנחייתה של ערכאת הערעור; לנוכח פער הגיל במקרה דנן; לנוכח אופן פניותו של הנאשם, למי שהיתה, לכאורה, קטינה בגיל צעיר מאוד (על פי המצג שהוצג לו), מספר פעמים במהלך תקופה בת כמה חדשים, במסגרתן פועל מנת להדיח הקטינה (כביכול) לצורך סיפוק צרכיו המיניים; תוך השוואה למקרים שפורטו לעיל - יעמיד בית המשפט את מתחם הענישה, במקרה דנן, בין עונש מאסר בן 12 חדשים ועד עונש מאסר בן 30 חדשים.

בקביעת המתחם, הביא בית המשפט בחשבון גם את העונש המינימלי הקבוע, בצדה של העבירה המוגמרת של מעשה מגונה, העומד על 21 חודשי מאסר. הגם שבמקרה דנן, בשל כך שהורשע הנאשם בעבירה נגזרת של נסיון - אין תחולה לעונש המינימלי - הרי מהווה הוא תמרור לקביעת מתחם הענישה.

קביעת הענישה הספציפית בעניינו של הנאשם

במקרה זה, אין בית המשפט מוצא עילה, המצדיקה חריגה לקולה ממתחם הענישה.

הגם שהנאשם נטל אחריות למעשיו והשתלב בהליך טיפולי - אין שונה עניינו מעניינם של נאשמים אחרים, לגביהם הורתה ערכאת הערעור על החמרת הענישה, כך שיידונו למאסר בפועל.

התסקירים וחוות הדעת אמנם מלמדים על הירתמותו של הנאשם מההליך הטיפולי, במסגרתו הביע מוטיבציה רבה, אך הליך זה אינו בגדר חזות הכל, ולנוכח חומרת העבירות - נסוגות אחור נסיבותיו האישיות של הנאשם.

עם זאת, לנוכח שיתוף הפעולה של הנאשם בהליך הטיפולי; החרטה שהביע; התקופה בה שהה הנאשם במעצר וכן התקופה הארוכה בה שהה בתנאים מגבילים; הכלים שרכש לעתיד במסגרת הטיפולית - יועמד עונשו על הרף הנמוך ביותר במסגרת מתחם הענישה.

סיכומי של דבר, דן בית המשפט את הנאשם לעונשים כלדקמן:

עמוד 10

א. 12 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה בלבד (בכליאה ממשית) בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימן ה';

ג. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998;

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01.09.20 ובכל 01 לחודש שלאחריו.

התביעה עתרה גם לחילוט מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם, בשל כך ששימש לעבירות. הגם שהדין מאפשר החילוט כאמור - הרי לאור תמהיל הענישה שהוטל על הענישה, הכולל גם עיצום כספי משמעותי - כמו גם לאור כך שאין המדובר בכלי מיוחד לצורך העבירות - לפני משורת הדין, אין בית המשפט מוצא להורות על חילוט המכשיר והוא יושב לנאשם או למי מטעמו.

בהיות הנאשם עצור - יחל לרצות עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תש"פ, 14 יולי 2020, במעמד הצדדים.